

לגדול בבת אחת

יש לי אח גדול. בכל פעם שאמא שלי עוברת במקרה לידו, היד שלה מחליקה על גבו והיא אומרת: "תיישר את הגבו!" אוף, איזו נודניקית. לא חשבתי שזה סיפור שכל־כך חשוב לספר לכם אבל, בשבוע שעבר הגיע תלמיד חדש לכיתה שלנו. קוראים לו גיא, הוא מזכיר לי קצת את אח שלי, כפוף כזה. במשך כל ההפסקות הוא נשאר בכיתה, ואנחנו לא אמרנו לו שום דבר. ככה זה. בערב שאלה אותי אמא (כרגיל): "איך היה היום בבית הספר, נדבוש?" "כמו תמיד," עניתי, "אהה, הגיע ילד חדש לכיתה." מצאתי מה לענות. "האם הוא נחמד?" אמא שלי אוהבת לשוחח, כפי שאתם מבחינים.

"בסדר," עניתי. אני אוהב תשובות קצרות.

"איך הוא נראה?"

"רגיל, די נמוך," הוספתי. ובאמת חשבתי כך, כשעניתי לה. למחרת בהפסקה שיחקנו כדורגל נגד הכיתה המקבילה. כבר חודש אנחנו מתאמנים כל יום אחרי־הצהריים לקראת המשחק הזה. לפני חודש הם ניצחו אותנו 3:0. בבוקר בכיתה גילינו שיואב חולה, הוא לא בא לבית־הספר (יואב הוא השחקן הכי טוב שלנו). אודי הולך בתשע לרופא שיניים. לא נשארנו לנו שחקנים. חשבתי שאני מתפוצץ. גיא שמע אותנו והתנדב לשחק. הסתכלתי עליו, חשבתי, ואמרתי: "נו, מה לעשות, יש לנו ברירה?"

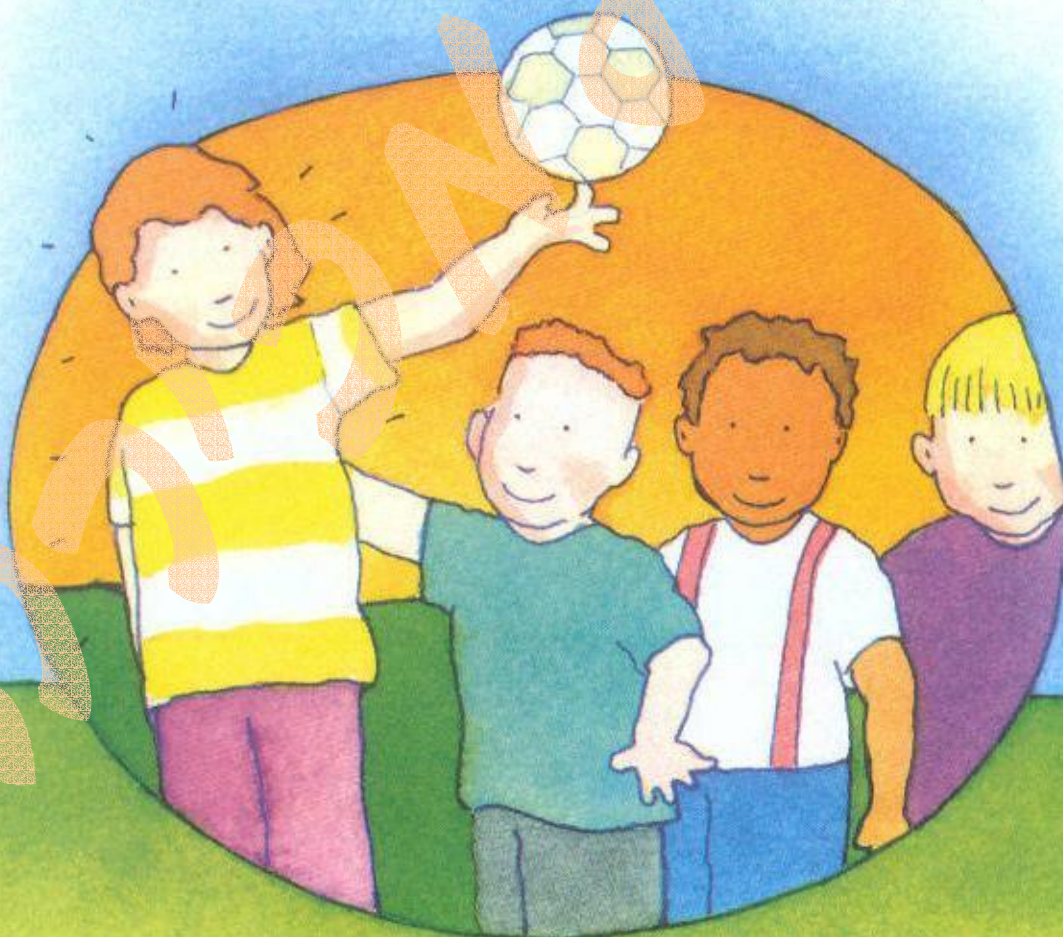

בהפסקה הגדולה התקיים המשחק. היה יום נעים, וכל התלמידים של בית-הספר, אפילו הגדולים, ישבו מסביב למגרש. אני רעדתי מפחד. כבר צפיתי את הבושות שיהיו לנו. בדקה השנייה (בערך) הבקיע גיא גול ראשון. אחרי זמן קצר הבקיע גיא גול שני. בקיצור – גמרנו את המשחק בצלצול בתוצאה 4:1 לטובתנו. מה אגיד לכם? איך שאנחנו חיבקנו אותו, איד נישקנו אותו. חזרנו לכיתה בשירה אדירה: "הוא גדול, הוא גדול, הוא גדול!" אחר-הצהרים הלכתי לבקר את יואב וסיפרתי לו על המשחק. אמא שלו שאלה אותי: "ואיך הילד החדש?" "נחמד", עניתי. "איך הוא נראה?" המשיכה לשאול. "יש לו שער חום, די ארוך. הוא גבוה וזהו." כך אני עונה ובראשי מתרוצצת שאלה מציקה – למה אתמול אמרתי לאמא שלי שגיא נמוך, והיום אמרתי לאמא של יואב שגיא גבוה? גיא לא השתנה מאתמול להיום. ולמה אמא מציקה לאח שלי כל הזמן שיישר את הגב? יש קשר בין הדברים?

"יתכן כי... נגיד ש... נראה לי ש... אולי"

דין

מה אתם חושבים – האם יש קשר בין הצורה שבה אנחנו עומדים, הולכים או יושבים לבין מה שחושבים עלינו אחרים? האם יש קשר בין הליכה זקופה ובין בריאות?

היכרנו את השלד שלנו. ראינו כמה חשובה היציבה שהוא מעניק לנו. היכרנו את העצמות בגופנו ואת תפקידיהן. כשמששנו את העצמות בגוף, זיהינו אותן בקלות, כי הן קשות. לעצמות תפקידים רבים. הן צריכות להיות די קשות כדי לעצב את צורת גופנו. הן צריכות להיות די קלות כדי להשתתף בתנועה, והן צריכות להיות די קשיחות כדי לשמש להגנה. כדי להבין איך מותאמות העצמות לתפקידיהן השונים עלינו להבין כיצד הן בנויות.

משימה

ממה מורכבות העצמות?

ציוד: עצם, פטיש, רגל של תרנגולת.

התבוננו בעצם הרגל של תרנגולת.

1. משישו את העצם – האם היא קשה או רכה?
נסו לשבור את העצם בידיכם – האם היא נוקשה או גמישה?
החזיקו את העצם בכף היד – האם היא כבדה או קלה?
2. ילדים רבים חושבים שהעצמות אינן איבר חי. הם חושבים שהעצם היא חפץ דומם. מה דעתכם?
3. שיברו את העצם בעזרת פטיש. תארו מה אתם רואים בתוך העצם. מה, דעתכם, עכשיו – האם העצם היא איבר חי?
4. התבוננו במבנה העצם וקראו את המידעון "העצם בעין המיקרוסקופ": מה, לדעתכם, גורם לעצם להיות קלה וחסינית? מה מקנה לה את הקשיות ואת החוזק?
5. מדוע חובשים את הרגל בגבס, כשיש שבר בעצם שברגל?
6. סכמו: מהם התפקידים העיקריים של העצמות בגופנו?

